

به رنوده ر
صلاح الدين سعيد

پاشکوی پورنامه ی
عیراقه
به زمان کوردی
ده رده چیت

عراق

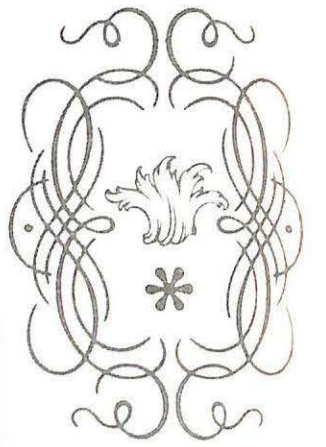
IRAQ

سه رۆکی ده سته ی ئیقتیاز : هاشر حسن
ئه ندانی ده سته ی ئیقتیاز
محمد امین محمد فائق جمیل
مجید رشید جباری عبدالله موسی

No. 34 FEBRUARY 1980

ژماره ۳۴ شووباتی ۱۹۸۰

عہلی

عاشق و

عہلی

حریری و

ٹاہویر کی

روناکتر

مطبوعہ

محمد علی قہرمدانی

ناوی (عہلی عاشق) له چند سہرچاوهی جیاجیادا
 هاتووه که گوایه شاعیریکی کۆنی موکری به (۱) - ناوی
 (عہلی حریری) یش له چند سہرچاوهدا هاتووه که
 شاعیریکی شیوهی کرمانجی ژوورووه (۲) - وهک باسی
 نهوه پیش کراوه که : نایا عہلی حریری دروستکراوه
 ههلبه ستراره یان شاعیریکی وا ههیه و راسته (۳) ؟ تا
 نه دازیک باس له م رووانهوه کراوه ، له م ئاسۆیا نهوه شت
 روون کراوه تهوه ، نهوه سه لئیراوه که عہلی حریری
 شاعیریکی کۆنی کورده و ههیه و راسته (۴) - بۆ چهرخ و
 سهردهمی ژیا نیشی زۆر شت نووسراوه و سہرچاوهی زۆر
 باسیان کردووه (۵) .

له م ههلهدا نامهوی له ههچ ئاسۆیهک له و ئاسۆیا نهوه
 بچمه وه ناو باسی عہلی حریری و ، ده مهوی باسیک بیتمه
 گۆری که تا ئیسته له و سہرچاوانهی به زده ستماندا باسی
 نه کراوه ، نه مبیستوو ههچی دهر بباره و ترا بی یا
 نووسرا بی - باسه که یش نه وه به :

به پتی بۆچوونم و به گویرهی رۆشنایی نه و به تگانهی
 که له دهستان عہلی حریری و عہلی عاشق یهک شاعیر و یهک
 شه خسی به ترو شاعیر یه کیکه و ناوی عہلی یه و رهنهگه خه تکی
 ناوچهی حریر بوو بیته و ناز ناوی (عاشق) و (حریری)
 بۆ خۆی دانابیت و به ههردوو ناوه که ناسرابیت و دوا یی
 نووسه ران نه م باسه یان لی تیکچوو بیته و شاعیر بوو بیته به
 دوو شه خسی بهت .

ماوه یهکی خهریکی نامیلکه یه کم ، کاک ئه محمد محمد
 پشدهری دوو پارچه شیعی به ناوی عہلی عاشقه وه داییم ،
 که له و نامیلکهدا نووسیم و ریگی ره قابه یان گرت بهر .
 هر دوا به دوا ی نه وه کاک ئه محمد پارچه یهکی دیکه شیعی
 داییم ، له سهری نووسراوه : (من کلام علی عاشق) - نه م
 پارچه شیعی دوا یی کلیلی نه م باسه بو .

پارچه شیعی که وهک له سهره وه ناوی عہلی عاشقی
 پتو به دوا شیعی ئاوا نووسراوه :

ئه ی (حریری) ههر ده بیژی ، (عاشق) ی سهداوو گژی
 بی برین خوینی دهر پتژی ، ههر شه وه تا صوبچه یه
 نه وه تا به روونی باسی (حریری) ده کات و ناوی
 (عاشق) یش دینیت و ، شیعی که یش باش دیاری کراوه کتی
 خاوه نیه تی - بۆیه بیرم له م باسه کرده وه - نه و سہرچاوانه ی
 باسی عہلی حریری ده کهن خویندمنه وه ، تا نه نجام که یستمه
 نه وه نه م باسه بیتمه ناو ، دهر گای بابه تیکی نوئی له سهر
 نه و شاعیره بکه مه وه ، به لکوبه لگه ی روت ریش ده ست بکه و پت و
 مه به ست که یه ک لا بیته وه - نه و پارچه شیعی له مه ولا
 بلاوی ده که ی نه وه به لگه ی یه که می باسه که مانه .

به لگه ی دووم : پارچه شیعی :

په ری زانی به خیر هاتی نه سه ر چاوی دهن شالان
 نه م پارچه شیعی له (توحفه ی موفقه فهری به) و (۶)
 گۆقاری گه لاویژدا به ناوی (عہلی عاشق) وه
 بلاو کراوه ته وه ، ههروه ها له ده سخته که ی به رده ستندا به
 ناوی عہلی عاشقه وه به ، ههر نه م پارچه شیعی له گۆقاری
 (به یان) دا (۷) به ناوی عہلی حریری یه وه یه و صادق
 به هادینیش له وی و هر گرتوو وه له ده فته ری کورده واریدا بلاوی
 کردوو ته وه - نه مه یش نه وه دهرده خا که شیعی یه کیکه و
 خاوه نه که یش یه کیکه ، به لام ئالۆزی که وتوو ته باسه وه .

به لگه ی سێ یه م : پارچه شیعی :

گه رهون بیینن نارنی عشق تین لبو من زاری دکهن
 که له ده فته ری کورده واریدا به ناوی عہلی حریری یه وه
 بلاو کراوه (۸) له ده سخته که ته ی به رده ستی مندا به ناوی
 عہلی عاشقه وه یه و له سهره وه نووسراوه عہلی عاشق و له
 خوا ره وه ته نها ناوی عہلی نووسراوه - نه م پارچه له
 ده سخته که دا به م شیوه ی خوا ره وه ده ست پیده کات :

گه ر وان بیینن ناری عیشق (دینو لبوم) ! زاری ده کا
 هه رکهس نه زانی حاتی عیشق ، به خیلی و دشواری ده کا
 به حاتی عیشق به خیل مهبین ، ههر ده م به دم زه لیل ده بن
 بی راهو بی ده لیل ده بن ، هه رکهس به غه مخواری ده کا
 کۆتایی یه که یشی ئاوا به :

نه قش و نیگاری ناقیشان ، صه ف و دیوانی دهر ویشان
 هو هو له جووتیک پادشان ، عه جبه چون سهر داری ده کا ؟
 (سردار شاه ابلقان ، موجود مجاز نورقان)
 (علی مه بیتره وان حقان ، بازار انکاری دکا) !
 نه مه یش هه ر وهک به لگه ی پتیشو و سهرنجان بۆ نه وه
 راده کیشی که شاعیر یه کیک بیته و (عہلی عاشق حریری)
 بیته .

زیاد له وه ی نه م دهر گایه مان له سهر شاعیر کرده وه ،
 ههر له دامینی نه م باسه وه سهرنجی خویندر بۆ مه به ستیکی
 دیکه یش راده کیشم که خوالج خویش بوو (محمد امین زکی)
 په نهجی بۆ راکتیا وه ، به لام دوا ی نه و هه رچه ند خا وه
 نووسین و وتاره کانی دوا ی نه و ئیشاره یشیا ن بۆ سہرچاوه که ی

کردوو نه و مه به ستیا ن له بیس چوه ، یان خۆیا ن لی لاداو ه
 مه به ست که یش نه وه به :
 که عہلی حریری شاعیری شیوهی کرمانجی ژووروو
 (بادینانی) نه و «دیوانیکی به ناو بانگی هه یه به یه کتی له
 شیوه کانی کوردی نووسراوه ، گه ر زۆر له و شیوه ی
 کوردی یه وه نزیک نه بیته که ئیستا له گوندی «دیره حریر» دا
 بلاوه ، نه وه زۆر له وه وه دوور نی یه که زور به ی کوردان
 تھی نه گهن» (۹) .

وهک وتم سێ پارچه شیعی (عہلی حریری) م لای
 کاک ئه محمد محمد پشدهری یه وه ده ست که وت ، دوو پارچه یان
 له نامیلکه که دا ئاماده کراون و ، له گه ت جیاوازی زۆریشندا له
 ده فته ری کورده واریدا بلاو کراوه ته وه . پارچه ی سێ یه م که
 کلیلی باسه که مان بوو ، تا ئیسته بلاو نه کراوه ته وه . وا
 لئیردا پیشکه شی ده که ین - به لام پیش نه وه ی پارچه شیعی که
 پیشکه شی بکه م نه وه ده لیم : نه گه ر نه وه به ته وای بیته سهر
 که عہلی حریری و عہلی عاشق هه ر یه ک شاعیر نو ، گومانیش
 له وه دا نیه که عہلی حریری پیش (خانی) واته - لای
 که می - (۴۰۰) چوارسه د سالتیک له مه و بهر ژیا وه -
 لئیکۆلینه وه ی شیعی کان کاریکی ئاسان نابیت ، به تایبه تی
 که ده سخته ی شاعیر خۆی یان ده سخته تیکی سهرده می شاعیر مان
 له به رده ستدا نی یه و ، هه ندی له شیعی کانی ده ماوده م
 ده ست که وتوو نو ، نه وانی دیکه یشیا ن زۆر نی یه
 نووسرا وه ته وه دوور نی یه گۆرانیان به سهردا هات بیت .
 باستیکی ده سخته ته که :

نه م پارچه شیعی له لاپه زه یه کدا نووسراوه ته وه ،
 کۆتایی لاپه زه که میژوو ی (۱۳۱۰) ی کۆچی له سهر
 نووسراوه . وهک و تیشمان له سهره وه ی نووسراوه (من
 کلام علی عاشق) ، ههر نه و لاپه زه پارچه یه کی که شیعی
 تیدا نووسراوه له سهری نووسراوه : (من کلام محمد بیگ
 جمشید بیگ) له کۆتایی دا نووسراوه : (سوده بلال الغریب
 فی سنه ۱۳۱۰) . شیوه ی ده سخته که شیوه رینوو سی
 فارسی یه ، به هو ی نه وه شیوه ی نه و له هجه شیعی کانی
 پت گوترا وه شیوه یه کی کۆن و تایبه تی یه پارچه شیعی که به
 زحمه ت ده خوینر پت وه .

له نووسینه وه ی شیعی کاندایا به رینوو سی کوردی
 سوودم له راو یارمه تی ما مۆستا مه لا عه بدولکه ریمی
 موده پرپیس و ما مۆستا شوکور مسته فا و هر گرتوو ، به لام
 نه وه نووسیومه وه نه بی هه مووی به ته وای بزانه ، ته نها
 تقریبی یه و مانای هه ندی جیکه ی نازانه ، بۆیه ویتنه ی
 ده سخته که ده خمه به رده ستی خوینده واران به لکو و زیاتر
 لئی بکۆنه وه .

چهنده شوان مه جنوون و مه ستم ، شیعی ته ی په روانه یه
 دائیما مه ی (۱۰) ههر به ده ستم ، چون کچی باغی (خو) یه (۱۱)
 چون کچن چنگان به ده ستم ، بولبولان سه ره خوش و مه ستم
 هیندی یان میصری به ده ستم ، ژین له من بی فایده یه
 تان ده بوون وه قته و زمانه ، سوور گولان په رژین ره خانه
 هه رکه سی بیز کا نه وانه ، سه ره خوش و دیوانه یه
 سه ره خوش و عه قتی نه مایه ، عه قه ربه بان ده میان تینایه
 قومری یان لی کرد په نایه ، وا ده سووتی زاره یه (۱۲)
 جه رگه و دن ویکرا برشتن (۱۳) ، شامیان سهر داده یشتن
 وان گولان تاگر دهرشتن ، دائیما میسک و مه یه
 دائیما میسک و بخووره ، کانیه (۱۴) چهنه گه و بلووره
 گوئ (۱۵) نیه زهرینی سووره ، دیم له خالان نوقطه یه
 نوقطه یی خان و بخووره ، لی ده یه ن عه یش و سووره
 پیم نه مان صه برو صه بووره ، لیتم له بوغض و کینه یه
 (مرد) ! ده کیشن بوغض و کینه ، مام له ده ست حوسنی نه مینه
 جاریکی پفکا (۱۶) برینه ، داکوو مه ساکن که یه
 داکوو مه خوش بن برینه ، داندرین لین قه تل و خوینه
 جاریکی (کر توابه بینه) ! به ندی یان لی سست که یه
 جاریک لیم سست که به ندان ، نه ز ده شیرم وه عظو په ندان
 مام له ده ست سه ره خوش و رندان ، ته ختی سینه ی میره یه
 باغو په رژیمن تیر ده پتین ، وان گولان تاگر دهر پتین
 هه رکه سی نه و حال ده پتین ، نه و له مه ردان زیده یه
 نه و که سی زیده له مه ردان ، هه تگری ئیشان و دهر دان
 هه رکه سی نه و حاته به ردان ، دوشمنی نه فسی خو یه
 دوشمنی کهس نه حه باندی ، زه نگوتی عیشقی زپاندی
 کووره یی تاگر ده ماندی ، کو ده زانی جاده یه (۱۷)
 کو ده زانی میم و دالان ؟ ترک و کهم ترس و مه تالان
 ده گریم صوبج و ئیواران ، نه و ئوستادی کووره یه
 کووره یی تاگر له به ر نا ، سندان هه چ چت له سهر نا
 (کمبره) (۱۸) دوو که و وه دهر نا ، سووته نی (سووز نییه) !
 سووته نم بی نارو دووده ، عاشقی عیشقی رموده
 به دریان لی چاره سووده ، ساقی یان گیترا مه یه
 ساقی یان مه ی ههر ده گیترا ، قه ط خه لاصیم نین له پچرا (۱۹)
 پاشماوه ی له لاپه زه (۱۴) دایه

پاشماوهی : علی عاشقو

عاشقو مه عشوقه وئیرا ، قهه نو بالا سورمهیه
ئهی (۲۰) (حه ریری) ! هه ده بیژی ، عاشقی سه وادوو گیزی
بئی برین خویئی ده بیژی ، هه شهوه تا صوبجهیه
پهراویزه کان :

(۱) بیروانه علاءالدین سجادی ، میژووی ئه ده بی
کوردی ، بهرگی یه کهم ، چاپی دووم ، بهغدا ، چاپخانه ی
مه عاریف ، ۱۹۷۱م ۱۳۹۱ه ل : ۵۸۷ . ههروه ما بیروانه :
ژین ، ژماره : ۱۳۰۷ ، سالی ۱۹۵۵ .

(۲) بیروانه ده عیزه ددین مستهفا ، علی هه ریری ،
دهفته ری کورده واری ، بهرگی یه کهم ، ۱۹۷۰ . ههروه ما
بیروانه : سادق به هائه دین ئامیدی ، مؤزانفانی کلاسیکی بی
بنافو ده نگه علی هه ریری ، دهفته ری کورده واری ، بهرگی
سئیم ، بهغدا ، ۱۹۷۰ . وه بیروانه : عبدالرکیب یوسف ،
دیوانا کرمانجی ، مطبعة الاداب فی النجف الاشرف ، ۱۹۷۱ .
(۳) بیروانه : علی هه ریری ، دهفته ری کورده واری ،
بهرگی یه کهم .

(۴) بیروانه : سه رچاوه ی پئشوو .
(۵) بهشی زوری شه سه رچاوانه له م وتاره دا ناویان
دیت .

(۶) بیروانه : ئوسکارمان ، تحفه مظفریه ، پئشه کی و
ساخکرده وه هئینه وه سه ر رینوسی کوردی هئین موکریانی ،
بهشی ، دووم ، چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد ، بهغدا ،
۱۹۷۵ ل : ۳۴۹ .

ههروه ما بیروانه : شاهو ، علی عاشق ، گۆفاری
گه لویژ ، ژماره (۱) سالی ۶ - ۱۹۴۵ - ل : ۳۱ .
شایانی باسه شه پارچه شیمه له توحفه ی موظه فهریه دا
گۆرانی زوری به سه ردا هاتووو چووته قالبی بهیتی
فۆلکلۆری ، وه دیاره نووسه ری وتاره که ی گه لویژیش له
توحفه ی موظه فهریه ی وه رگرتوو .

ههروه ما که له به یانیشدا بلاو کراوه ته وه هه ندی
جیاوازی له گه ل شهوه لای مندا ههیه ، جگه له وه ی که له
به یاندا وا نووسراوه ته وه که شیوه ی کرمانجی ژووورو بیت ،
له قافی به ییشدا گۆرانی تئیدایه . له ده سه خته که ی به رده ستی
مندا ناوا ده ست پئده کات :
په ری زادی به خیر هاتی ، شه سه ر چاوی دهنن شالان
به چم زانی که تۆی هاتی ؟ به ده نگه طه ووقو خرخالان
شه هیش دوا شیمه ری ته ی :

په سه رم هات له به واری ، وای کوت به (علی) هه ژاری
تۆبه ی بکه به یه کجاری ، به تکو رزگار بیی شالان
به لام صادق به هائه دین له دهفته ری کورده واریدا ناوی
وه رگرتوو :

په ریزاده تووا هاتی لسه ر چاقین منن شالا
مه له و زانی تووا هاتی ژ ده نگه ته ووقو خرخال
دوا شیمه :

سه فقه روره شه به ی تاری ئه ی علی یو تو پر پایی
دایکه یین ذکری جه باری به لکی خوشیت له شالا
(۷) بیروانه : بهزاد باله ته ، چرایه که لیه هدینا
به یان ، ژماره (۲) شوباتی ، ۱۹۷۰ .

(۸) بیروانه : دهفته ری کورده واری ، بهرگی سئیم .
(۹) بیروانه : محمد امین زکی ، خلاصه تاریخ الکرد
وکردستان ، مطبعة السعادة بجوار محافظة مصر ، ۱۹۳۹ ،
ط : ۱ ، ل : ۳۵۴ .
ههروه ما بیروانه : دهفته ری کورده واری ، بهرگی
یه کهم ، علی هه ریری . نازانم ده عیزه ددین که شه
مه به ستی له وه سه رچاوه وه وه رگرتووو چۆن شهوه ی به سه ردا
تئیه ریوه دواتر علی هه ریری به شاعیری شیوه ی کرمانجی
ژووورو داوه ته قه له م !

(۱۰) مه ی هه ر به ده ستیم : نه گه ر (هه ر مه ی به ده ستیم)
بئی باشته وه ، ره نگه هه له ی نووسه ر بئی .
(۱۱) (خو) ناوی شاریکه .
(۱۲) (زاریه) ناوا له ده سه خته که دا نووسراوه .
شه هیش هه له گه ری (زاریه) بیتو هه لئیش ده گه ری
(زاره یه) بیت ، شه میان له گه ل قافی یه که دا ده گونجی ، به لام
مانای نازانم .

(۱۳) ره نگه مه به ست له (بپشتن) ، (برژان) بئی ،
واته جه رگه و دئ پئکه وه برژان .
(۱۴) (کانیه) نازانم مه به ستی له (کان) چیه ،
به وه ی له گه ل (چنگه) و (بلوور) = ره نگه نامرازیکه
مۆسیقایه ، یان هه ر (کانی) ی ناوی مه به ستو ، مه به ستی
شه وه یه : مه یو میسکو بخووورو چه نگه و بلوورو . . . له سه ر
کانی و سه یرانگا ناماده ن .

(۱۵) شهوه ی (گۆل) م بو دانا ، له ده سه خته که دا (کل)
نووسراوه که گه لئ شیوه مانای لئ وه رده گیرئی ، شهوه ی بو
تیره بشی : (گۆل) و (کل) و (کل) .
(۱۶) پفکا = پفکا : فوو بکا له برین ، یان تفی
ده می خۆی لئ پیدا .

(۱۷) نازانم مه به ست له (جاده) چیه ، زیاد له وه ییش
به گویره ی ریبازی شاعیر ده بیی (ماده) بیت ، چونکه شاعیر
له شیمه رکانیدا یاسای (رد المعجز علی الصدر)
به کارده هئیتتو ، به و پئ یه ییش - واته دوو پاشکرده وه ی
نیوه ی دوا یی به ییتی له سه ره تای به ییتی پاشه وه ییدا - شاعیر
دوا ی که لیمه ی (جاده) یاسی (میم) و (دال) ده کاتو ره نگه
(ماده) راست بیتو نووسه ر به هه له وای نووسیپت .
(۱۸) پئده چیت مه به ستی له (کیمه) دوو که ل کیش
بیت .

(۱۹) (لیچرا = شه یچرا) سه وو ککراوی
(له یچرا) یه ، به لام له گه ل دوو که رته که ی دیکه ی به یته که دا
ته واو جوړ نیه ، چونکه شه وان به (. . . پرا) دوا یی یان
دیت ، ده بوو شه مییش (له چیرا) بوا یه ت .
(۲۰) لئ ره دا قه راخی ده سه خته که دراو وه نیوه ی حه رفیک
دیاره و ، دوا ی شه (ی) هه موه بو شه ده گونجی (شه ی)
بیت .

تئییینی :
شه شوینانه ی له که وانه ی (؟) ناوا دا
نووسیم له به ره شه وه یه گو مانم شه خویندنه وه یاندا
هه بوو ، به رینوسی ده سه خته که روو نووسم کردن

پاشماوهی : چاک ده بی

یوسفه فندی به پوو یه کی ماته وه
ته ماشایه کی مامۆستا که ی کردو لئ وه کان
جوولان : « چاک ده بی ئیشاللا » .
مامۆستا که پرسى :
- یوسفه فندی ده مناسى ؟
یوسفه فندی دیسانه وه دوو پساتی
کرده وه :

« چاک ده بی ئیشاللا » .
چاوی مامۆستا پر بوون له ناوو
پرسی : یوسفه فندی چۆنى ؟
- « چاک ده بی ئیشاللا » .
په رستاره کان به راکیشان بریدانه وه
جیگا که ی خۆی ، مامۆستا که زۆر سوپاسی
پزیشکه کانى کردو پرسى : ئایا چاک
ده بیته وه ؟
هه رمی پزیشکه کان به یه که وه
وتیان :
« چاک ده بی ئیشاللا » .
له کتییی « آنه های عوضی »
وه رگرتوو

خوین هاته خوارئی . . . چومه لای
یوسفه فندی و پئیم وت :
- من ئیتر له ناوا ییه نابم . . .
نه فوسوس بو شه ماندوو بوونه ی پیوا
بو شه خه لکه ی بکیشی .
یوسفه فندی هه روا که سه ری
به ردا بووه خه ریکی وه نه وزدان سه وو
وه لاسی دایه وه : غمخ مه خو ، « چاک
ده بی ئیشاللا » .
هئنده م رق هه ستا هه ر شه روژه له
مه جیرناو رویشتمو . . . ئیستا شه وه
دوومانگه له شه سه مبولم . . . دوینستی
بیستم که یوسفه فندیان هئناوه ته ئیره .
پزیشکه ته نگه ستوو ره که وتی :
- وای . . . وای . . . بیچاره . . .
راوه سته بانگی که م پئیت . . .
دوا ی چه ند ده قیفه یه که . . . دوو
په رستار ، په ره میردیکیان هئنا ، هه ر که
مامۆستا دیتی ، به ده نگیکه لهرزۆکه وه
وتی :
- سلاو . . . یوسفه فندی . . .

زۆری نه مابوو بگریی ، وتی :
کام فه ره مه سوئیکه به خۆی راهه رموه
مالی من به ری ؟!
ده نگه له که سه وه نه هات « مامۆستا
هئنده ی دیکه توو پر بووو هاواری کرد :
وه لام ده نه وه ، بابسه . . . کئی
ده توانی شه وکاره بکات ؟
کوینا به سه ری لوتی وتی :
- بلئیم چی قوربان . . . هه رچی بلئیم
بئی سووو هوه یه ، « چاک ده بی ئیشاللا »
مامۆستا تا ده می هئنا ی تفیکی ناوداری
له کوینا کرد !
- کوه چه ده لئی . . . شه مه ش
چاک بوونی هه یه ؟!
روژه به روژه حالو بال خراپتر
ده بوو . . . هه ر شتی که به سه ر یه کتیک
هاتبا یه شه جیاتى شهوه ی بیریکه
لئ بکه نه وه به یسه که « چاک ده بی
ئیشاللا » پینه یان ده کرد ، روژیک دوا ی
نیوه رو خه ریک بووم به لای قوتابخانه که دا
تئ ده په ریم ، به ردیکم وه سه ری که وه تو

پاشماوهی : دیوی ناوه وه ی

هه موولایه که وه پی به پیستی
داستانه که یه کاریکه دا هئینه رانه یه ، شه
جگه له ره نگه جیا جیاکانی سه واورو
شه سه کان بانگه راهه ندی تابلویه که
هه ریه که ره مزیکه تاییه تی بوونه ته مایه ی
به هاوگرنگی لایه نی هونه ری و کاری
دا هئینه رانه ی هونه رمنه ن .

له هه ندی تابلوی تردا هونه رمنه ن
چه ند مه سه له یه کی ترمان بو ساخده کاتوه
که په یوه ندی به ژیانو زۆرانبازی
نه پچراوی مرۆفوه هه یه ، شه وتا له
گه پانه وه ی شه سپی بئ سه وار ، منایکی
خرپن له دایک بووه ، به پووینکی گه ش
ده روا تئته دو نیای شه و دیو ، شه جئی
مه رگه و کوشتن ، ژیا تیکه نشو .
کورپه که شه جئی پاوکی نه گه راپوه
قوت ده بیته وه ، شه وه که شه باتی

(بدیل) یکی کتومت ، به لکو ده یه وئ
لئ ی تئیه رکاو پئشی که وئته وه ، بو شه
هونه رمنه ن شه پوو ی په کالاکر دنه وه
(تشریح) مه و ریبازیکی سه ری
په ره و کردوو ، ده سه ستو په نه وه
قاچه کانی مناله که به پئی قه واره ی له شی
کورپه که له شه ندازه به ده رترن ، شه هه
نیشانه ی شه وه یه که هونه رمنه ن

پروودا وه که به ماته می و سه م و په ژاره وه
جئ نا هئیلی ، به لکو به دیلیکی سه
ده ره خستنی ، به شه لام به دیلیکی
تئیه رکردوو ، یا شه داری له به ره تدا
قوت کراوه و کونه پوو ی و پیران گاری
به شووم به سه ر کۆلکه که یه وه هه لئیشته وه که
شه وه ده گه بیئنج دره خته که فه وتا وه گیانی
تیا نه ماوه . به لام هونه رمنه ن له شه
کونه بو یه که دا لئیکه « ته رو ناسک » ی
گه لاکرتوو ی سه وزی بو وئنه کیشا وین که
نیشانه ی مانو خۆرا گرتن و ژیه ان
تئیه رانه وه زۆرانبازی سه خته ، پوو ی
ده ره وه ی دره خته که و کونه بو ی شووم
که به رچاوه ، دره خته که بو شه کۆلکه دارو
له به ره تدا سه ره پراوه و بئ گیان کراوه

هه ر بو شه بو شه جئی هه لئیشتی
کونه بوو مایه ی ویران و فه وتان ، به لام
چه رو ده رکردن و له دوا ییدا بوون به لئو
گه لای سه وزی سه ربنجه که دیوی ناوه وه ی
واقعه که یه ، شه ویش ره می مانو
سه وز بوونه وه به رده وام بوونه . ئیتر
شه با به تانه وه تابلوی سه ری (مه مه
عارف) زۆره که بو مان هه یه شتی نوئی
لئ هه لکریئین ، دیسوی ناوه وه ی
هه ریه کتیکان ده ستنیشمان که یین
پرووناکیان به خینه سه ر . ده بی شه وه
بلئین که له هه ر تابلویه که ده ره مه ی
که له پوو ری به کاره ئنای خزمه تی
ناوه روکی با به تو بیرو رای تاییه تی
خۆی پئ کردوو ، سئینه ناوداره که ی که
یه ناوی « سه لاهه ددین » شه وه یه وئیسنا
هه رمی تابلویه کان شه مؤزه خانه ی
جه نگین ، چاکترین به لگه ن بو شه
بو چوونه مان ، سئینه که کاریکه هونه ری
دا هئینه رانه ی گه وره یه ، هونه رمنه ن له
کاتی خۆدا به لگه نامه ی ماسته ری به
ئیمتیا ز له سه ر وه رگرتوو ، کۆمه لئیک
راوه رنجم به رامبه ریان هه یه ، گه
بو م بلوی له با سئیکه تاییه تی دا لئ ی
ده دویم .

به م شه پوه مه سه له ی که له پوو ری
ته رخان کردوو بو خزمه تی په رژه وه ندی
سه ره کی شه راو تامانجانیه که
مه به ستی یه تی ، بو شه تابلویه کان
پئو یستیان به لئیکه لئینه وه هه یه ، تا زیاتر
له جه هانی هونه رمنه ن بگه یین و شه
پئکه وه جئ پئی هه لگه رین و سوود له
تاقی کردنه وه کان وه رگه رین که زاده ی
مو مانا تو ته لئینه وه ی وژه ی هونه ری
هونه رمنه نده مایه ی بو پئشه وه چوونی
بزوتنه وه ی هونه ری به رچاوی کورده ی